

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2022. április 16.
(húsvét nagyszombat)

Földvári Tibor

UTOLSÓ HITETÉS VAGY A HÚ TANÚBIZONYSÁG?

Köszöntés igéje: Ézsaiás 42,8-9

Én vagyok az Úr, ez a nevem, és dicsőségemet másnak nem adom, sem dicséretemet a bálványoknak. A régiek, ímé, beteltek, és most újakat hirdetek, mielőtt meglennének, tudatom veletek.

Énekek: 230; 630

Lekció: Máté 27,62-66

Alapige: Máté 27,62-66

Másnap pedig, amely péntek után következik, egybegyűlének a főpapok és a farizeusok Pilátushoz, ezt mondván: Uram, emlékezünk, hogy az a hitető még életében azt mondotta volt: Harmadnapra föltámadok. Parancsold meg azért, hogy őrizzék a sírt harmadnapig, nehogy az ő tanítványai odamenvén éjjel, ellopják őt és azt mondják a népnek: Feltámadott a halálból; és az utolsó hitetés gonoszabb legyen az elsőnél. Pilátus pedig monda nekik: Van őrségetek; menjete, őriztessétek, amint tudjátok. Ők pedig elmenvén, a sírt őrizet alá helyezék, lepecsételvén a követ, az őrséggel.

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, imádunk téged, mert Krisztus keresztje állt, és énekelhettük, hogy áll, mert még mindig igaz mindaz, amit számunkra a kereszt képe, a kereszt valósága jelent a veled való szeretetközösségben.

Hódolunk előtted, mert a Szentírás lapjain keresztül drága Szentlelked által az Úr Jézussal való szeretetközösséget élhetjük át nagyszombatod ünnepén is.

Urunk, ebben az énekben olyan felemelő mindig énekelni keretszerűen, hogy ami az Úr Jézussal történt akkor és ott, az számunkra itt és most is üdvösség beteljesedése. Pedig az örök üdvösség dicsősége még ránk is vár, de mégis az énekben is megvallhatjuk: olyan biztos, mintha már megtörtént volna.

UTOLSÓ HITETÉS VAGY A HŰ TANÚBIZONYSÁG?

Áldunk, hogy ezért nem lehet még a halál sem, a gyász sem gátja annak, hogy mi boldogok legyünk. Vagy a bűneset utáni világ terhei, bajai között éppen a gyász során is talán, amikor vigasztalásra szorulunk, és úgy érezzük, hogy talán nincs is vigasztalás már, mert minden olyan nehéz. De akkor is Jézusra tekinthetünk, és mégiscsak boldogok lehetünk, hiszen az ő békessége lehet a mienk.

Köszönjük, hogy az üdvösség már itt elkezdődött számunkra is. Köszönjük azt az üdvösséget, amiben hitben elhunyt szeretteink is már részesülhetnek tenálad a mennyei hazában. És hódolunk előtted azért az üdvösségért, ami az Úr Jézus eljövetelekor lesz a miénk is. Köszönjük, hogy ma is eljöhet az Úr.

Áldunk, hogy nagyszombaton az ő halálára és feltámadására egyaránt emlékezhetünk, és így a te dicsőségedet láthatjuk őbenne. És kérünk, a gyülekezet közösségében ma is ezért hadd kapjunk vigasztalást, ha arra van szükség, vagy bátorítást, vagy egyszerűen hadd örvendezzünk valóban tebenned, teneked Jézus Krisztus által.

Ámen.

Igehirdetés

A magyar fordítás kifejezéseiben is hallhatjuk – nincs új a nap alatt –, nemcsak a 21. században vannak fake news-ok, hanem már az ókorban is voltak álhírek, álhírgyártás. És tényleg olyan szomorú belegondolni a mögöttünk levő esztendő, hónapok vagy hetek miatt, hogy a halottakkal, a halállal kapcsolatban is vannak, voltak olyanok, akik álhírt gyártottak, még videót is készítettek, hogy hiteles legyen. A háborúban használják kommunikációs fegyverként. És fáj az ember szíve, a hívő ember nem mer már híreket sem nézni, mert mi van, ha álhírt lát, hall, félrevezetnek bennünket.

Valóban nincs új a nap alatt: a nagyszombati történésekben halljuk a fake news hírért. Ráadásul, akik felhívják a figyelmet az álhírré és az álhírt terjesztő veszélyére, azok Izrael népének köztisztületben álló lelki vezetői, valamilyen szinten politikai vezetői is, és hogyha ők figyelmeztetnek az álhírekre, akkor azt komolyan kell venni. Viszont az is látszik a Szentírás lapjairól – amit mi is jól tudunk, hiszen gyerekkorunk óta ezek a történetek ismerősek –, Isten kijelentése fényében megfordul minden. És majd a folytatásban olvassuk is – bizonyára erre is emlékeztek –, valóban az az álhír, amire figyelmeztettek, az fake news-zá lett a feltámadás miatt, és éppen ők kezdték el terjeszteni. Annyira, hogy még a 2. században is vannak erre utalások, hogy milyen hír terjedt el.

Izrael vezetői számára mindez, amit eddig Jézus csinált, az káros, kárt okozott a népnek, és azt igazolta, hogy csaló, hitető. És ami nagy veszély, hogy ez a hitetés még a halálával sem ér véget, mert majd a tanítványai révén mégiscsak úgy tűnik, mintha ő élne, pedig Jézus, a Názáreti, a csaló, az halott.

A bibliai kijelentés, az evangélium üzenetében pedig kiderül, hogy nemhogy lelepleződött ennek az álhírnek a hamissága és így lelepleződött a vezetők gonzsága, hanem tulajdonképpen ezt az Úr maga felhasználta abban, hogy felragyogjon az igazi örömhír nagysága és titka már ott nagyszombat estéjén is. Másnap, az Úr napján, a hét első napján – 28. rész 1. versétől olvassuk majd a kalauz szerint – még világosabban talán, de már a nagyszombati történésekben is ott van,

hogy Isten felhasználja az övéi, de még az elveszett, bűnös ember megmentése érdekében is ezt a hitetést. Ez a kifejezés lesz fontos számunkra majd különösen is: utolsó hitetés. És csupán mondok egy egyszerű kijelentést Jézusra vonatkozóan: „Én vagyok az Alfa és az Omega, a kezdet és a vég, az első és utolsó.” – Jelenések könyvében Jézus így mutatkozik be. A 90-es évek közepén – minden valószínűség szerint akkor íratta le az Úr Lelke Jánossal a Jelenések könyvét – tehát Jézus él, hiszen szól, beszél és használja ő is ezt a kifejezést, hogy 'utolsó'.

Utolsó hitetés vagy az a valaki, aki mivel első és utolsó, elmondható, de hogy hitető ő, hanem ő a hű tanúbizonyság. Ez is a Jelenések könyvéből egy jellemző, a nevére, a személyiségére vonatkozóan méltóságjelző, 1. rész 5. versében: „a hű tanúbizonyság”, Jézus Krisztus. És ez után a kifejezés után ott a könyvben: elsőszülött a halottak közül.

Nagyszombat, utolsó hitetés vagy a hű tanúbizonyság, az első és az utolsó még a sírban fekvő is. És mit jelent ez számunkra akkor itt és most a mában, ha bennünket is esetleg fake news-okkal bombáznak. De nem is annyira a hírek, a híradások a médiából, hanem sokkal inkább – ami már akkor is jellemző volt – az a sátáni hatalom, amely ott van minden álhír mögött. A hazugság atyja, aki még az Úr népét is próbálja arra rávenni, mintha utolsó hitetés történe. Mintha Jézus nem élne, maradt volna a sírban, mintha nem élne, nem lenne feltámadás és nem lenne élő Urunk. Majd a második gondolatban ezt meg is vizsgáljuk.

Nem mindegy nekünk sem, hogy a hitető, a nagy hitető rávesz bármilyen álhírral olyan igazságokra, amelyek álhírek. De ha annak hiszünk, akkor nem élhetjük úgy a hívő életünket vagy olyan boldogan, mint hogyha igaz mindaz, amit Jézus mondott, tett, ha igaz az, hogy ő a hű tanúbizonyság.

Nagyszombati történések akkor és ma is hogyan tanítanak a hitetés, az utolsó hitetés tekintetében és milyennek mutatkozik Jézus, a sírban fekvő halott Megváltó is a feltámadás fényében is természetesen.

A történetet, amikor mi olvassuk ezeket a bibliai történeteket, fontos azért mindig tisztázni, hogy amikor először hallották azok, akik megismerhették ezeket az igazságokat, nekik új hír volt. Ha még soha nem hallotta valaki, de vagy felolvasás révén, vagy szóban hallotta, akkor rögtön kérdés volt, hogy most elhisi azt, amit hall vagy sem, kinek hisz. A történetek azért lettek leírva, hogy higgyenek.

A következő részből megtudjuk, hogy a zsidók között el is terjedt valóban az az álhír, amit a vezetők, illetve az örök később terjesztettek, hogy a tanítványok lopták el a holttestet. Viszont – és ez fontos – az Úr a Máté evangéliuma kijelentésében különösen is a zsidóságnak, a zsidóságból hitre jutott keresztyéneknek, és természetesen azután a pogányságból megtérteknek is, a pogányoknak is szólan ki akarta emelni, hogy mi is történt valójában, ki is az a Jézus, akiről a vezetők, Izrael vezetői így beszéltek.

Ehhez viszont meg kell értenünk őket. Ezért Izrael vezetői szempontjából a történetet olvasva, amit itt felolvastam, ők hihetetlen boldogok. Szerintem náluk nyugodtabban nem aludt senki azon az estén, hiszen mindent sikerült elintézniük, amit szerettek volna a csaló Názárettel kapcsolatban. A vezetők öröme, hogy végre meghalt a csaló. Vége.

UTOLSÓ HITETÉS VAGY A HÚ TANÚBIZONYSÁG?

De még volt egy apró probléma, mert eszükbe jutott, hogy mit mondott az Úr Jézus a feltámadásával kapcsolatban. Az biztos, hogy az Úr Jézus a tanítványainak háromszor is beszélt arról, hogy feltámad majd, de azt különösen a tanítványainak mondta. A 16. résztől kezdődő szakaszokban van ez. A 12. részben olvashatunk arról, amit a vezetők is hallhattak, mikor a Jónás próféta jelére utalt Jézus, hogy amiképpen Jónás volt a hal gyomrában, addig az ideig, úgy lesz az ember Fia is. Vagy ebből, vagy valamikor máshonnan, vagy Júdás Iskáriótestől esetleg megtudhatták, ha ezt is elárulta nekik – a lényeg, hogy megtudták és eszükbe jutott. De hát a halott holttestének a sírban kell maradnia. Mindent meg kell tenni, hogy bent tartsuk a testet a sírban, mert akkor nem lehet azt mondani, hogy feltámadt.

Lehet, hogy Jézus képes volt feltámasztani, ezt nem tagadhatták, de a Mózes 5. könyve 13. rész alapján tudták a vezetők, hogy attól, hogy még csodát tesz valaki, attól még nem biztos, hogy az Úr prófétája. Sőt, Jézus pedig biztos, hogy nem volt az, ezért is ítéltették el. Ő hamis próféta, hamis Messiás, ő hitető, csaló – ez a kifejezés, halljuk, itt van a szájukon, mikor Pilátus számára ezt még egyszer nyilvánvalóvá akarják tenni.

Tanítványait pedig valószínű kikepezte a fake news gyártásra, hogyha esetleg őt meg is ölnék, eltemetik, akkor majd raboljatok el, raboljátok el a holttestemet és akkor hirdessétek, hogy feltámadtam a halálból – így gondolkoznak a vezetők. És micsoda kárt okozhat – halljuk az érvelésüket, és itt van az utolsó hitetés kifejezés a magyar fordításban, a Károliban –, akkor ennek a csalónak ez a hitetése, még halálában is milyen szörnyű dolgokat tud csinálni.

Hadd utaljak ismét a Jelenések könyvére: a Jelenések könyvének 13. részében a tengerből feljövő fenevad, az antikrisztusi személy, az antikrisztusi személyként leírt bibliai kijelentésben ott a gyönyörű szimbolikus képekben, gyönyörű, mert kép, de rettenetes igazságokat ír, de ott is ott van, hogy a tengerből feljövő fenevad éppen azzal hiteti el azokat, akiket elhitethet, hogy ő is produkálja azt, ami az Úr Jézussal történt. A halálos sebe meggyógyított, azaz ő is életre kelt, pedig meghalt. Ez hatalmas hír, hogy feltámadt. Nemcsak hogy feltámaszt valakit, hanem ő maga feltámad.

De ez az álhír nem terjedhet el, ezért tesznek meg mindent, hogy nehogy „az utolsó hitetés gonoszabb legyen az elsőnél”. Az első hitetésre az írásmagyarázók általában rögtön azt mondják, hogy a Messiásnak vallotta magát gondolat, vagy, hogy Isten Fiának mondta magát, de ezt lehetett kezelni a kivégzésével, rámutatni arra, hogy hiába mondta, hogy Messiás, de ő hamis Messiás, nézzétek meg, mi történik vele, még a rómaiak is elfogadták ezt a tényt, és nem támadhat föl a halálból. Tehát Jézust legyőzte a halál. Ez nagyon fontos.

Vannak igemagyarázók, akik itt az őrségnél a templomőrségre gondolnak. A kifejezés jelentése erre is utalhat, de az az érv, hogy a következő részben ezeknek az öröknek nagyon számot kellene adni Pilátus előtt, inkább azt erősíti számomra is, hogy római őrség lehetett. Mind a két őrség egyébként erős és biztos védelmet jelent annak a számára, akire vigyáznak. Itt most a sírt kell vigyázni. Egy biztos, Pilátust meggyőzik és engedélyt kapnak arra, hogy őrséget állítsanak. És nagyon fontos az is itt a történetben, hogy a vezetők kimennek a sírhoz. Pedig tehetnék volna azt is, hogy menjetek és intézzétek el, de ők biztosra akartak menni.

Ők is mennek, le is pecsételik a sírt és ott az őrség. És a vezetők tényleg hihetetlen boldogok lehetnek: minden sikerült, amit terveztek.

Győzött az igazság, harmadnap is győzni fog az igazság, az Úr Jézust elítélők, az Úr Jézust gyűlölők igazsága – ez látszik a nagyszombati történet végén. Pont került egyszer s mindenkorra a vezetők számára a Jézus-ügy problémáira. Többé nem lesz probléma. Nem lehet utolsó hitetés, a hitető és a hitetése elveszett, majd a tanítványai szépen elpusztulnak.

De az egész történetből mégis az látszik, hogy éppen ebben mutatta meg Isten, a Szentháromság Isten, hogy milyen az ő igazsága. Az álhírrrel szemben milyen az ő igazi híradása. Sőt, nem is csak hogy a híradása, hanem kicsoda az, aki a mennyei Atyát meghirdette, megélte, a tetteivel is igazolta, és most a holtteste, halott teste ott fekszik a sírban. Ki is az a valaki, aki tényleg meghalt a szó legteljesebb értelmében, testileg és lelkileg egyaránt.

A Szentháromság Isten üdvözítő, megtartó műve ragyog fel a nagyszombati eseményeknek ebben a mozzanatában is: Jézus halála, örömhíre az elveszett bűnösnek és a feltámadás dicsősége. De talán még jobb így mondani: a feltámadott Úrnak a dicsősége. A hitető, az álnok hitető utolsó hitetésével szemben ezért mégiscsak ott van az evangéliumban, a nagyszombat esti történetekben a hú tanúbizonyság személye, egész lénye. Ő halott, Jézus ott halott, de az csak a teste.

Ráadásul emlékszünk, a Biblia alapján tudjuk, nem is rothadt meg a teste. Azért, mert már az Ószövetségben arról adott hírt az igazság Istene, hogy ebben is megdicsőíti majd a Messiást, hogy a halott teste nem fog megrothadni. Ennyire győztes az élet a halál fölött.

Az elhunyt Jézus lelke pedig hol van? Ezt is megtudhatjuk, de nem ebből az evangéliumból. Lukácsnál ki is jelenti az Úr Jézus, és nem akárkinek jelentette ki. A latornak – hallottuk is az igehirdetéseken. A paradicsomban. És a java még hátra van ennek a halott Jézusnak is, hiszen harmadnapon feltámad.

Mivel ma nagyszombat esti igehirdetés van, nem szabad tovább menni a történetben, úgymond, de utalni szabad rá, ahogy hallottátok. Nem is tudnánk úgy beszélni Jézus haláláról, hogy ne beszéljünk a feltámadásáról, meg a feltámadásáról sem tudnánk úgy beszélni, hogy nem beszéljünk a haláláról.

A hú tanúbizonyság. A 3. részben a laodiceai gyülekezetnek szólóan ezt mondja el magáról: „az Ámen, a hú és igaz bizonyosság, az Isten teremtésének kezdete”. Ezek mind olyan kifejezések, amik mutatják, hogy dehogy is hitető, csaló, álnok hazug. Épp az ellenkezője: amit mond, az olyan megbízható, hogy lehet rá építeni, lehet bízni benne. Ha minden ellene beszél is, ellene mond is annak, akár mennyi fake news van vele szemben, egyetlen szó is elég ahhoz, hogy megbízhatson benne bárki. Lásd a lator ott a kereszten. Az egyik, pedig, ő még a kereszten függve is mennyi álhírt hallott Jézussal kapcsolatban a vezetőkől, ő maga is sok mindent mondott, hirdetett még a társával együtt. De aztán a lator is megváltozott, mert a hú és igaz bizonyosság, az Ámen, a hú tanúbizonyság, az Úr Jézus még a halála előtti utolsó percekben, órákban is mutatta: megbízható a szava, megbízható minden tette, ő maga.

Az volt a probléma a vezetők számára, hogy a sír mégiscsak nem maradt üres. Most próbáltam úgy mondani, hogy a hangsúlyt oda tegyem, hogy üres, a végére

UTOLSÓ HITETÉS VAGY A HŰ TANÚBIZONYSÁG?

ezért hagytam. Egyszerűen nem tudtak vele mit kezdeni, mert a sír üres lett harmadnap, és ezt megtudták az öröktől. És ekkor valóban fake news gyártásba kezdtek és tényleg ez a köztudatban elterjedt, és ahogy mondtam, még a 2. században is utalnak rá egyházatyák, hogy ez még mindig áll.

A vezetők és az örök hitetése – hadd mondjam így –, utolsó hitetése, mert ez az utolsó hitetés lehetett nekik, hogy próbálták elhítenni, hogy nem támadhatott föl Jézus, mert elrabolták. Halott maradt, mert elrabolták. Többet már nem lehetett nekik érvelni. Ilyen értelemben nekik is az utolsó álhír lehetett Jézussal kapcsolatban.

Nekünk pedig boldog örömhír, hogy nem elrabolták Jézus holttestét, azért üres, hanem mert amit mondott, azt beteljesítette. És emlékeztek, itt fontos, hogy ő maga is feltámadt aktívan. Más helyeken meg úgy beszél az Írás róla az Ószövetségben is meg az Újszövetségben, hogy feltámasztatott a Szentlélek által, az Atya által. Ezért szerettem volna így mondani az elején is, hogy a Szentháromság Isten személye, műve. De most Jézus, a halott Jézus, aki ott fekszik a sírban, de aki él, hiszen a drága lelke ott van az Atyával a mennyei dicsőségben, és harmadnapon feltámadt Jézus. És mi már így ismerjük őt.

Nekünk boldog örömhír, mert a kijelentés bemutatja, hogy az Úr igazsága – és itt hadd mondjam újra, amivel kezdtem az elején –, az Úr igazsága nemcsak abban ragyogott fel, hogy leleplezte az álhírt, az utolsó hitetését ezeknek a vezetőknek meg öröknek, hanem még abban is, hogy magát az álhírt is arra használta fel, hogy felragyogtassa, hogy kicsoda Jézus.

Én, amikor szembesültem azzal az utóbbi években – különösen a Covid-helyzetben fájtna nagyon a szívem –, hogy hogy lehetnek olyanok, akik még halottakkal, halálesetekkel kapcsolatban is álhíreket gyártottak meg videót készítettek különböző érdekek miatt. Hogy ez azért durva, hogy ilyen mélyre lehet süllyedni a bűnben. De hát a Sátán ilyen, aki ott van minden ilyen hamisság, bűnös emberi hamisság mögött. De ezt az ígét is olvasva és megértve, mégiscsak azt kell mondani: igen, de akármilyen gonosz ez a gonoszság, az Úr nemcsak leleplezi ma is az álhíreket, hanem mégiscsak akármennyire is gonosz az, fel tudja használni a maga terve, célja számára. Az Urat nem gátolja az, hogy a Sátán milyen gonosz, és a Sátán által feltüzelt emberek, akik készek erre.

Elég, ha csak arra gondolunk, hogy ott volt Saul, aki Pál is, ő is milyen gonosz volt, ő is mennyire felült az álhíreknek. De aztán ő is mégiscsak megváltozott. És akkor kiderült, hogy amit előtte csinált Saul épp a keresztyénekkal is meg Jézussal, az is mégiscsak része volt az Úr üdvözítő tervének. Mert az üldöztetések közepette az Úr az ő hívő népét – a Cselekedetek könyve tanúsága szerint – szét szórta a világban és így jutottak el sokfelé. Mert ők szerettek volna inkább együtt maradni, együtt lenni, de az üldöztetés révén el kellett menekülniük. Az Úr eszközeként használja még az álhírgyártókat is akkor.

A biztosított sír valóban biztosította, hogy valósággal meghalt Jézus, először is – ez fontos –, és azt is természetesen meghirdette, mivel üres lett, hogy valósággal föltámadt Jézus. A teológiában is sajnos voltak olyanok, akik álhíreket gyártottak, és próbálták azt elhítenni – újra mondom – teológusok, olyan lelki vezetők, akik a Szentírást nem fogadják el tekintélynek, és ők hirdették, hogy nem tá-

madt fel Jézus testileg. Erről még tanulnunk is kellett. Ezt szoktuk mondani a történetkritikai liberális teológiai módszerből kiinduló írásmagyarázati elveknek. Ilyen mélyre lehet süllyedni az álhírgyártásban ma is, akkor is. De az Úr igéje pedig meghirdeti: az Úr Jézus feltámadásának a bizonyítéka, a biztosítéka éppen a vezetőknek, az örök minden ügködése és híresztelése által valóság.

Az Úr Jézus pedig tényleg sokaknak megjelent feltámadás után is. Magának Saulnak is megjelent, aztán a Jelenések könyve kijelentése miatt Jánosnak ott Pátmosz szigetén, dicsőséges Úrként, hűséges Istenként. A neve, személyisége, az egész lénye tehát hordozza ezt, hogy ő nem hitető, hanem ő a hű tanúbizonyság. És ez a szó ott az ősi nyelven az arra utal, hogy akár mártírhalált is haló tanúbizonyság. Tehát meg is hal a szó fizikai értelmében. És Jézus meghalt valóban azért, mert hűséges volt az Atyához. De a mártír szóban benne van az is, hogy szavával és a tetteivel még életében bizonytságot tesz. A hűséges vagy igaz kifejezés pedig arra utal, hogy megbízható, lehet benne bízni. Akkor is, hogyha évek, évtizedek telnek el egy-egy szavának a megnyilvánulása, beteljesedése tekintetében, akkor is megbízható.

Ezt azért emelem ki, mert a folytatásban majd mondok néhány példát, ahol a 21. századi fake news-jai a Sátánnak még engem is meg benneteket is próbál elhitetni. Próbálja elhitetni azt, hogy mintha Jézus nem támadt volna fel, nem élne, mintha maradt volna a sírban, mintha az lenne igaz, amit a vezetők és az örök ott átéltek nagyszombat estéjén boldogan. De ez csak a látszat. A teljes valóság, hogy az utolsó hitetés az a vezetők oldalán valósult meg. Az igazi hír, a hűséges, megbízható örömhír, evangélium pedig az Úr Jézus személyében.

A Megváltó halála legyőzte a testi, lelki és örök halált egyaránt. Valósággal meghalt, még az álhírgyártók is kénytelenek voltak ezt elismerni, azért is őriztették a sírt és pecsételték le, mert ott volt a holttest valósággal. De hogy ez a halál milyen volt, ezt a Bibliából tudjuk meg. A teljes Bibliából meg az evangéliumokból is, és itt Máténál is. Megváltó halál. Nem véletlenül kellett úgy ott lennie a halott testének, hogy nem rothadhatott meg, mert szabadítást szerzett.

És a folytatás miatt ez is fontos: nemcsak abban szerzett szabadítást, amitől megszabadulunk, a bűntől, a hazugságtól, a gonoszságtól már a földi életben és mindörökre az Úrral majd, hanem arra nézve is, amire megszabadít. Az új életre, a szent életre, az igaz, a hű életre az Úr iránt. Nemcsak személyünkre vonatkozóan, hanem közösségként is, és kozmikus méretekben. Az Úr Jézus halott teste ott a sírban fekvé azt hirdeti: nem sokára föltámad, és a feltámadásával megkezdődik az utolsók. „Én vagyok az első és az utolsó” – minden hozzá kapcsolódóan értelmezhető. Mindennek a kezdete és a vége, az örökkévalóság szempontjából is, és minden, ami a kezdet és a vég között van a világra meg az életünkre vonatkozóan.

Az ézsaiási próféciából azért is hallottuk a köszöntés igéjében, hogy: „régiek, imé, beteltek, és most újakat hirdetek”. Ez egy ősi prófécia az Úr szabadítására, ami a legteljesebben az Úr Jézusban teljesedett be. Az Úr Jézus feltámadása megnyitotta az utolsók nyitányát.

A Korinthusi 1. levél 15. részében nem véletlenül beszél így az Úr Lelke Pál apostolon keresztül, hogy az 'első Ádám' és az 'utolsó Ádám'. Ez a kifejezés, hogy utolsó – most innen a szövegből véve – nekem ezért nagyon kedves a Károli for-

UTOLSÓ HITETÉS VAGY A HÚ TANÚBIZONYSÁG?

dításban. Van olyan fordítás, ami 'utóbbi'-nak fordítja, utóbbi hitetés, de az a kifejezés nem adja vissza azt, ami az 'utolsó' magyar nyelvű kifejezésben szerepel. Az 'első Ádám', ami a bűneset következtében bekövetkezett ránk is. Az 'utolsó Ádám' pedig Jézusban. Ő elhozta azt az újat, ami a régi lezárása és az ő testi létmódjában is a feltámadással neki feltámadott test adatott. Ilyen értelemben az utolsó test, a feltámadott test valósága Jézus esetében is. Földi életre nézve is és örök életre nézve is boldog híradás a nagyszombat esti történetekben.

Néhány példa tehát. A feltámadásával, amennyiben elkezdődtek az utolsók, az utolsó dolgok, utolsó idők – ilyen kifejezést is ismerhetünk –, akkor ez azt jelenti, hogy valami még hátra van, pedig már most is milyen jó. Mert csak elkezdődtek az utolsók. Mikor fognak befejeződni? Amikor eljön Jézus. És éppen erre utal az Úr Jézus végig a Jelenések könyvében is ezzel a drága elnevezésével is: Alfa és Omega. Kiteljesedik az eljövételéig minden. De addig is beteljesedik és mindent beteljesít Jézus. Ez most azért fontos az 1. század hívó keresztyénei számára is, Pál számára is, vagy János számára, akivel leírta a Jelenések könyvét, vagy Máté számára, aki ezt az evangéliumot leírta az Úr Lelkétől vezetve, és ott vagyunk mi is: ma is az valósul meg, amit ez a hű és igaz tanúbizonyság, bizonyosság el akar végezni az ő eljövételéig.

A nagyszombat témája miatt a halál és a gyász kérdésében szeretnék pár álhírt, fake news-t felhozni, amivel a Sátán próbál ügyködni.

Az első a gonoszok szerencséje, hazugsága, őket nem éri utol soha semmi baj. A 73. Zsoltár írója ezért még ki is fakad, és azt kell mondania, hogy de ez csak addig volt, amíg be nem mentem az Úr házába és akkor megértettem a végüket. Ma is van úgy, hogy úgy tűnik, mint hogyha a gonoszoknak, az álhírgyártóknak nem lesz semmi bajuk.

Hogy ez mennyire így van, az látszik a Jelenések könyve elhunyt szentjeinek a kiáltásában, amikor felszakíttatik az egyik pecsét, akkor az oltár alatt levő mártírhalált szenvedett elhunyt szentek lelkei kiáltanak, hogy: – Uram, meddig nem ítélsz még? És az mondatik nekik, hogy: – Még várjatok, mert még nem telt be azoknak a száma, akik hozzátok hasonlóan mártírhalált szenvednek, tanúbizonyságok lesznek, de el fog jönni a ti megigazíttatásotok. Azaz, amikor ki fog derülni, hogy nektek volt és van igazatok.

Ők hitben elhunyt szentek, ők a mennyei dicsőségben vannak, akik nem türelmetlenül, bár mégis ezzel a szóval kellene mondani, de mégis ezzel a vággyal, hogy: – Uram, meddig túrsz még? Meddig nem ítélsz még, Uram, Urunk? Megvigasztaltatnak és megnyugtattak ott a mennyei dicsőségben a képpel leírva.

Hát akkor mi, akik a földön élünk, és nem tudom, ti éreztétek-e az utóbbi években, hogy az Úr meddig tűri a gonoszságot? Vagy volt-e olyan, amikor valami történt valamelyik általad érzett gonosszal vagy aki szerinted álhírgyártó volt, és hallottad, hogy mi lett a vége, és olyan jó érzés volt benned, hogy: – De jó, Uram, hát ezért imádkoztam is! De nem mindig adatik meg ez.

Az üzenet itt arról szól, hogy lehet, hogy a bűnösök egész haláluk pillanatáig sikeresek, soha semmi bajuk nincsen. De ha eljön az Úr Jézus, eljön az ítélet napja, akkor ki fog derülni, hogy mi volt az álhír és ki volt az, aki hű és igaz tanúbizonyság. Megtartja az Úr Jézus az övéit és megőrzi.

A Mikeás könyve 7. részének 7. verse nekem nagyon kedves. Minden bukásom után igyekszem emlékeztetni magamat, és jó lenne, hogyha ez által nem lennének bukásaim az Úr útján: „Ne örülj, én ellenségem! Elestem ugyan, de felkelek, mert ha még a sötétségben ülnék is, az Úr az én világosságom!” A Sátán fake newsja meg micsoda? – Hát nézd meg, megint elestél ugyanabban! És te akarsz így szolgálni? Te mondd, hogy hívő vagy? A Sátán annyi álhírt gyárt ilyenkor, hogy elkésérítsen, hogy maradjunk meg abban a sötét állapotban, mi nem vagyunk képesek semmire. Az Úr meg azt mondja az ige által, hogy: – De hát nézz rám! Nem neked kellett meghalnod, én vállaltam mindent.

És itt hadd említsem meg, hogy a temetés tényének van egy lelki üzenete is, az apostoli levelekben látszik. Eltemettünk az ő halálába és az ő feltámadásával új életre támadtunk föl. Az úrvacsorai szereztetési igék felvezetésében hallhattuk is nagypénteki istentiszteleten a római levél 6. részét vagy lehetne idézni a Kolossé levél 2. részét.

A fake news mi akar lenni? Nehogy már azt hidd, hogy neked új életed lehet, olyan boldog! Próbáld meg inkább a szerint gondolkozni, mintha Jézus ott maradt volna a sírban, nem lehetett volna kijönnie. Nem lehet új életed. Az eltemetés, a régi meghal, feltámad egy új a szó lelki értelmében. És én is voltam úgy sokszor: – Nem látom, Uram, magamon az új élet gyümölcseit. Akkor lehet, hogy nagy baj van? De hát Jézus feltámadt! Van új élet, élhetünk ez új életben. Jézusban kell bízunk, hinnünk kell, hogy ő elvégezte. Nem erőlködni, hogy Uram, segíts meg valahogy jobban élnem, hanem csak Jézusra tekinthetünk. És a Sátán minden álhírével szemben hinnünk kell az ő szavának.

A Római levél 6. része ezért mondja: gondoljátok meg, hogy. Semmi újat nem mond, csak hidd el, amit az ige mond, hogy Jézus az, aki, és ő mindent elvégzett, hiszen ő feltámadt és él.

A Sátánnak elég az álhír gyártása során csak egyetlen betűcskét elvenni és máris az igazság gázsággá válik. És a hívőket ezzel próbálja bebetetni mindig – ezt is tapasztalatból tudom. Csak egy betű hiányzik, az olyan közel van már az igazsághoz. Igen ám, de gázság. Még az Úr Jézussal is próbálkozott ilyen módon. Az Úr Jézus meg azt mondja: itt vagyok én, a hú tanúbizonyosság, az Ámen, a hú és igaz bizonyosság, és itt van az Írás, az én szavam, akiben, és akire nézve bízhatok.

Halálesetek. Amikor éveken vagy évtizedeken át imádkoztál valamelyik szerettedért, barátodért és nem úgy halt meg, hogy megtért volna. Volt-e ilyenkor fájdalom vagy keserűség a szívedben? Vagy még mindig lehet, hogy hordozod annak a fájdalmát, hogy milyen szörnyű. A Sátán gondoskodik arról, hogy amikor a számunkra meg nem térő nagyon fontos személy hal meg, akkor mindent megtegyen, hogy mi ebbe belekeseredjünk, azt gondolván, hogy akkor most itt vége mindennek.

Az Úr meg mit mond az igében? Majd nézzétek meg, én most tudatosan nem mondom, hogy egy ilyen nagyon nehéz helyzetben az álhírekkel szemben, amit a Sátán még vádolóan is ad a szívünkbe, az Úr igéje miket mond, amikor úgy hal meg valaki számunkra, hogy nem tért meg. De akkor is van kire bízunk, és van kire tekintünk.

UTOLSÓ HITETÉS VAGY A HŰ TANÚBIZONYSÁG?

A thesszalonikai hívó testvérek pedig az 1. században egyszerűen nyugtalanok voltak, nem volt békességük, nem volt reménységük. Úgy éltek, mintha nem volna reménységük. És nekik is az Úr az igaz hírrel vigasztalt és bátorított.

Egyáltalán, ha nekünk kell esetleg elmennünk, mert az Úr el akar vinni. A Covid idején milyen gyorsan és váratlanul el lehetett menni bárkinek a hívők közül is. És amikor meg kellett állnunk a síroknál a temetőben, a gyászban most is, olyan jó erre gondolni, hogy nekünk nem kell harmadnapig várni egyetlen temetői istentiszteleten se, meg egyetlen sírnál megállásnál sem. Nekünk nem harmadnapot kell várni, hogy majd lesz feltámadás. Nekünk minden nap a feltámadást hirdeti, mert Jézus feltámadt. Ha meg eljön, akkor nem három nap múlva jön el, még ma is eljöhet.

A nagyszombati örömhír nekünk még inkább bátorítás, nem harmadnap majd feltámad Jézus, hanem az ő eljövele bármikor elhozhatja a dicsőséges feltámadásunkat. Már csak azért is, mert ő viszont már feltámadt és él. Aki pedig hitben elhunyt szeretünként ment el, az már vele boldog, hiszen az Úrban élt és az Úrban hunyt el.

A Korinthusi 2. levél 1. rész 20. versét idézem még: „Mert Istennek valamennyi ígérete ő benne lett igenné és ő benne lett Ámenné az Isten dicsőségére mi általunk.” Benne van tehát ebben a drága kifejezésben, kijelentésben az, hogy Jézusban Isten valamennyi ígérete igenné és ámenné lett, már csak azért is mert ő a hű tanúbizonyság. És lehet, hogy várni kell, vagy lehet, hogy a földi életünkben nem úgy teljesedik be valamelyik ígérete az Úr Jézusnak, ahogy mi gondoltuk. Hogy ő mondta nekünk, hogy majd beteljesedik – mert ilyenek is történtek –, de akkor is, ha évtizedeket kell várni egy ígéret beteljesedésére, ahogy például Ábrahámnak vagy Kálebnek, akkor is ott van az, hogy mi igazából nem is az ígéret beteljesedését várjuk, hanem bízunk az Úrban, akinek tetszett ígéretet tenni. És amikor beteljesedik, akkor hálásak vagyunk a beteljesedésért is, de az igazán nagy öröm nem az, hogy beteljesedett, hanem hogy az Úr mennyivel korábban már engem bátorított, erősített az ő szavával. „Mert Istennek valamennyi ígérete ő benne lett igenné és ő benne lett Ámenné az Isten dicsőségére mi általunk.”

Mert az isteni ígérek beteljesedésénél is a hangsúly azon van, hogy amíg várni kell a beteljesedésre, addig az Úrral való közösség, aki él, aki mindent az övéivel való szeretetkapcsolatban él meg a földi életük során, így élhetjük meg mi is ezt. Ezért volt az, hogy Márta számára már akkor Jézussal való közössége hihetetlen békességet jelentett és hitet, amikor még Lázár nem támadt föl. De Jézus azt mondta neki: nem majd valamikor a feltámadáskor, Márta, én vagyok a feltámadás és az élet. És ezért mondhatta Márta rögtön a kérdésre, hogy „hiszed-e ezt?”, mert nem azt mondta, hogy persze, Uram, én hiszem, hogy majd, hanem azt mondta: „Igen Uram, én hiszem, hogy te vagy a Krisztus, az Istennek Fia, aki e világra jövendő.” Akkor és ott Jézus még előtte volt a keresztnek, a nagyszombati történeteknek és a feltámadásának, de ugyanazt élte meg Márta is, amit mi már mindezek után átélhetünk az Úr Jézussal.

A fake news-okkal, az álhírekkel szemben, az utolsó hitetéssel szemben ott van az Úr Jézus, a Szentháromság Isten személye, a hű és igaz tanúbizonyság Jézus személyében, aki eltemettetett, mert meghalt és harmadnap feltámadt. Ez ellen

nem tudtak semmit tenni. Álhírt gyárthattak ellene, de az örömhír még az álhírt is felhasználta, hogy lássuk, hogy kicsoda a mi Megváltónk.

Most, amikor imádkozunk, így imádkozzunk másokért is, magunkért is, és adjunk hálát az Úrnak.

Imádkozzunk!

Magasztalunk azért, mennyei Édesatyánk, hogy minden aszerint alakult, ahogy te kijelentetted kezdettől fogva. Sőt, öröktől fogva elvégezted.

És köszönjük, hogy nem csupán a te hívő népedet használtad már az 1. században is, hanem ha kellett, a gonoszokat is, hiszen, te mindenható Úr vagy.

És köszönjük, hogy akármilyen nagy volt is a gonoszság és ezért méltók az ítéltre, te akkor is így készítettél szabadítást, szabadítót Jézusban.

Arra kérünk, segíts nekünk ezt hinnünk akkor, amikor az álhírek olyan fájóan hallatszanak, amikor a gondolatainkban, érzéseinkben a Sátán minket is támad sokféle álhírral. Könyörülj rajtunk, hogy tudjunk Jézusra tekinteni. Köszönjük, hogy Lelked által ezt munkálad is, de mi hadd kérjük ezt, hogy a Sátán ne tudja tönkre tenni bennünk a földi örök élet boldogságát. És hadd lehessünk így eszközeid is azok között, akik még nem ismernek így téged.

Köszönjük, hogy még mindig tart a kegyelem ideje, mert Jézus még nem jött el. Noha tudod, hogy mi mennyire várjuk őt, és köszönjük, hogy akár ma is eljöhet valóban. De ha nem ma jön el, akkor lehet, hogy holnap vagy azután, de addig is menteni akarod az elveszetteket.

Köszönjük, hogy az elveszettek között is igaz, jóval erősebb a te örömhíred, mint minden álhír. Ezért segíts nekünk az életünkkel is, beszédünkkel is az örömhírt megélnünk, szólnunk.

És könyörülj rajtunk, hogy hadd tudjunk hittel imádkozni, ha kell, várni a te ígéreteid beteljesedésére. De tulajdonképpen inkább az Úr Jézusra tekintő hittel, bizalommal, reménységgel várni a te szabadításodat.

Kérünk téged arra, vess véget a háborúnak. Köszönjük, hogy te hatalmas vagy erre. Köszönjük, hogy megvan a te terved ezzel meg célod is, és áldunk azért, hogy mi kérhetjük mégis most is, hadd legyen vége minél hamarább.

De addig is, az ottani magyaroknak különösen is meg lelki testvéreinknek adj erőt, tartást. Nekik is segíts, akik ott a tieid, tanúbizonyságot is tenni rólad.

És köszönjük, hogy minden más ügyünket is, népünket, vezetőinket, az új országgyűlés, az új kormány megalakulásának minden ügyét, az új államfőnek a munkába állását és a régi államfőnek még a befejezésig tartó munkáját kísérelje a te kegyelmed és áldásod.

És most a csendben elmondott imádságunkat is hallgasd meg, kérünk, Jézusért.

Amen.

És reám veté az ő jobbkezét, mondván nékem: Ne félj; én vagyok az Első és az Utolsó, és az Élő; pedig halott voltam, és ímé élek örökkön örökké Amen.

Jelenések 1,17b-18a

630

Isten Báránya

✂ Rappard, Dora (1842-1923)
✂ Vargha Gyuláné (1863-1947)

♪ Rappard, Dora (1842-1923)

Is ten Bá - rá - nya, Te ott a Gol - go - tán
Tel - jes győ - zel - met vet - tél a harc u - tán.
Üd - vöt ta - lál - hat már az e - gész vi - lág,
Mert meg - fi - zet - ted ott bű - nünk vált - ság - dí - ját.
Fenn - szó - val hír - de - téd a ke - resz - ten:
"El - vé - gez - tem, el - vé - gez - tem!"

2. Isten Igéje, rajtad nyugszik hitem,
E kösziklára üdvöm felépítem.
Teljes a váltság, mit Isten készített,
Bűnös, fogadd el azt: mindenestül tied!
Hozzá mit sem tehetsz, Ő megtevő:
Váltságodat elvégezé.

3. Győzelmi szózat! Sátán, ha jön felém,
Ki őt eltiprá, a Hősre nézek én.
Szent vére által szabad lett életem,
Hangos halálszava győzelmi énekem.
Nem tarthat fogva már Sátán keze,
Jézus mindent elvégeze.

4. Jézus, Megváltóm, hála és üdv neked,
Néked, győzelmes, zengek dicséretet.
Védő kegyelmed nékem menhelyt adott,
Véredbe rejtve én tiszta s igaz vagyok.
Bárány, légy áldva, ki elvérezél,
S értem mindent elvégezél!